

Stanisław Jerzy Komorowski

Urodził się 18 grudnia 1953 w Warszawie, zginął 10 kwietnia 2010 w katastrofie lotniczej w Smoleńsku. Absolwent I Liceum Ogólnokształcącego imienia Bolesława Limanowskiego w Warszawie. W 1978 ukończył studia na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego (na kierunku fizyka ze specjalnością biofizyka). Pracę magisterską zatytułowaną *Badania 1-beta-D-Arabinofuranozylocytozyny i jej 0'-etylowanych pochodnych metodą magnetycznego rezonansu jądrowego węgla 13 C* napisał w Zakładzie Biofizyki pod kierunkiem Davida Shugara.

W 1985 uzyskał stopień doktora nauk fizycznych na podstawie rozprawy *Impulsowy kalorymetr fotoakustyczny do pomiaru krótkotrwałych efektów cieplnych. Badanie wydajności kwantowej tworzenia stanu tripletowego*, napisanej pod kierunkiem Wojciecha Zielenkiewicza i Zbigniewa Grabowskiego.

W latach 1978–1990 pracował naukowo w Instytucie Chemii Fizycznej Polskiej Akademii Nauk. Współpracował głównie z Zakładem Fotochemii i Spektroskopii IChF PAN. W 1986 i na przełomie lat 1989 i 1990 pracował na Wydziale Chemii Uniwersytetu Utah w Salt Lake City w grupie Edwarda Eyringa. Opublikował ponad dziesięć artykułów naukowych dotyczących m.in. pomiarów fotoakustycznych.

Kariere dyplomatyczną rozpoczął zgłaszając się na konkurs kadry dyplomatów zorganizowany przez ówczesnego ministra spraw zagranicznych Krzysztofa Skubiszewskiego.

W 1991 zajmował stanowisko kierownika wydziału i dyrektora Biura Kadr Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Następnie objął stanowisko wicedyrektora Departamentu Personalnego (1991) oraz wicedyrektora Departamentu Europy (1991–1992), a następnie dyrektora Departamentu Europy (1992–1994).

W latach 1994–1998 pełnił funkcję Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego RP w Holandii. W roku 1998 i 1999 był dyrektorem Sekretariatu Ministra. Od 1999 roku do roku 2004 pełnił funkcję Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego RP w Wielkiej Brytanii. W latach 2004–2005 był dyrektorem Departamentu Azji i Pacyfiku.

Od 10 listopada 2005 do 9 października 2006 pełnił funkcję podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. 26 listopada 2007 został powołany na stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej. Zajmował się m.in. negocjacjami w sprawie tarczy antyrakietowej. Miał porównać rozmieszczenie treningowych rakiet „Patriot” na terytorium RP do pozyskania przez Polskę "roślin doniczkowych".

Pośmiertnie został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.